Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26048
Copyright: Admont, Benediktinerstift

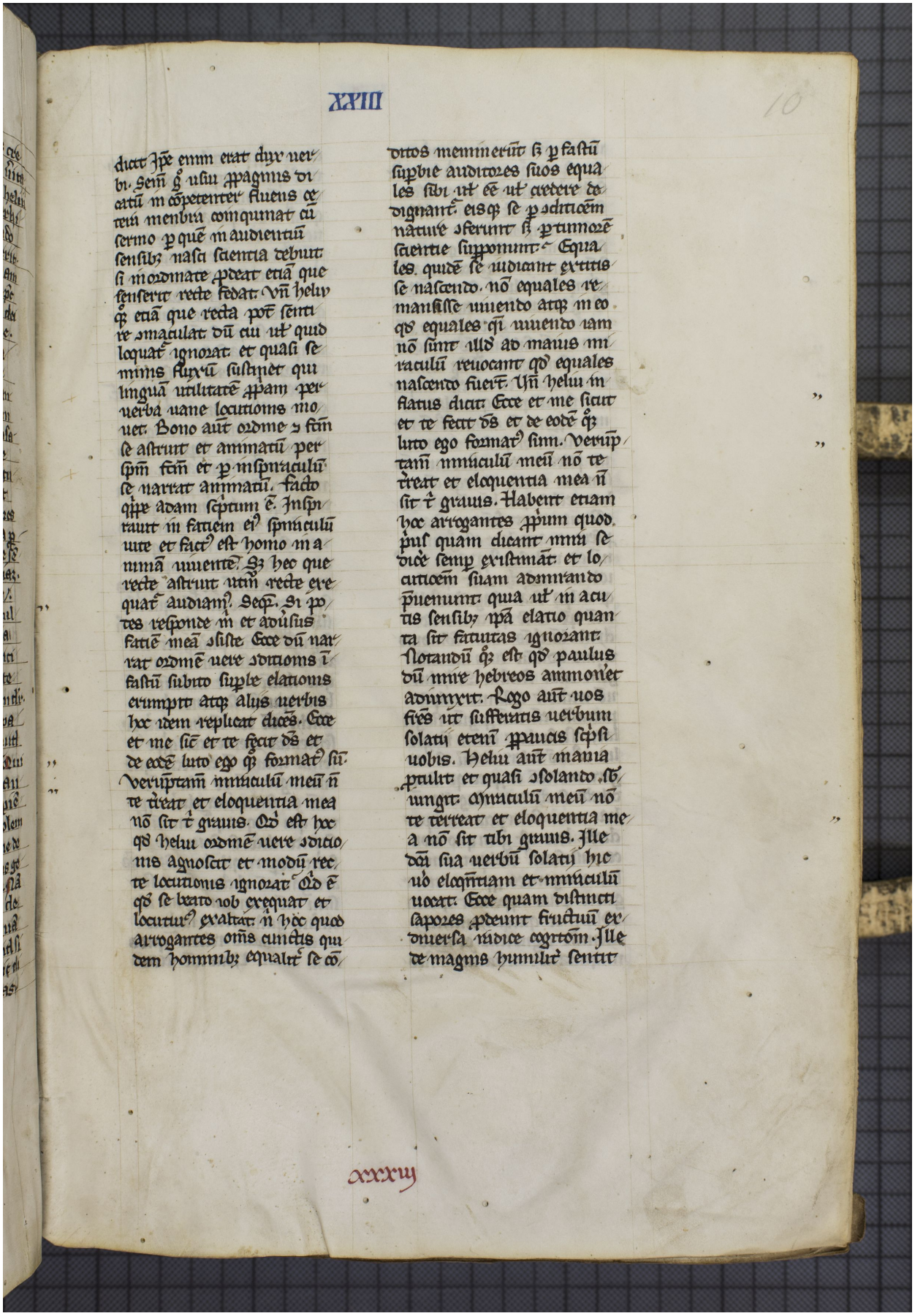

XXIII

dicat Ipē enim erat dux uer
bi. Señ g̃ ulin ꝓgnus di
catū m cõpetenter fluens ꝙ
rem membra cõquinat cū
sermo p quē m audientiū
sensibz nasa sciencia debuit
si mordinate ꝓdeat etiā que
senserit recte fedat. Vñ helu
q̃ etiā que recta pot̃ sentī
re maculat dū cu ut quid
loquat ignorat et quasi se
minis fluxū sustinet qui
linguā utilitatē ꝓpam per
uerba uane locutionis mo
uet. Bono aut̃ ordine s fim
se astruit et animatū per
spm̃ fm̃ et p mspiraculū
se narrat animatū. facto
q̃pe adam septum ē. Inspi
rauit in faciem ei spiraculū
uite et factꝰ est homo in a
niam uiuentē. Sz hec que
recte astruit utiñ recte eve
quat audiam. Sequ. Si po
tes respondē mi et adūsus
faciē meā siste. Ecce dū nar
rat ordinē uere dictionis i
fastū subito suple elationis
erumpit atq; alijs uerbis
hec idem replicat dicēs. Ecce
et me sic et te fecit ds et
de eodē luto ego q̃ formatꝰ sū.
Veriptam̃ miraculū meū n
te terreat et eloquentia mea
nō sit t̃ grauis. Qd est hoc
qd helu ordinē uere dictio
nis agnoscat et modū rec
te locutionis ignorat. Qd ē
qd se beato iob exequat et
locutus exaltat. n hoc quod
arrogantes oñs electis qu
dem hominib; equalit̃ se co
ditos meminerūt si p fastū
superbie auditores suos equa
les sibi ut ee ut credere de
dignant. eisq; se p adiccem
nature ferunt si p trumoē
sciencie supponunt. Equa
les. quidē se iudicant exitus
se nascendo. nō equales re
manisse uiuendo atq; in eo
qd equales qi uiuendo iam
nō sunt illd ad manus mi
raculū reuocant qd equales
nascendo fuerē. Vñ helu in
flatus dicat. Ecce et me sicut
et te fecit ds et de eodē q̃
luto ego formatꝰ sum. Veriꝑ
tam̃ miraculū meū nō te
terreat et eloquentia mea n̄
sit t̃ grauis. Habent etiam
hoc arrogantes ꝓpium quod
plus quam dicant mitti se
dicē semp existimāt. et lo
cutionem suam admirando
puenunt quia ut in acu
tis sensibz ipā elatio quan
ta sit fatuitas ignorant
Notandū q̃ est qd paulus
dū mire hebreos ammonet
adiunxit. Rogo aut̃ uos
fres ut sufferatis uerbum
solatij etenī ꝓpaucis scripsi
uobis. Helu aut̃ mania
pulsꝰ et quasi isolando ib;
ungit. aniculū meū nō
te terreat et eloquentia me
a nō sit tibi grauis. Ille
dei sua uerbū solatij hic
uo eloquiam et miraculū
uocat. Ecce quam distincti
sapores ꝓdeunt fructuū et
diuersa iudice cognōm. Ille
de magnis humiliꝰ sentit

XXXIIII